

Publicerad 2012-10-10 22:03 av Marcus Gabriel Fors

Skrämmande kastvind

Eggen kallar sömnlöst på en purpurfärgad kaskad av glas,
Ormar väste, slingrade kring suktande sanning som sas,
Utmed vaktornen bryter molnen upp i märkliga skyar,
Strid framåt genom bettet från kalla, blixtrande regnbyar.

Något mörkt rämnar dagen, passerar bortom horisonten,
Ögon av eld, mina sinnen greppas, förflyttas till fronten,
Vill hålla handen hårt och dansa under månens bleka sken,
Drottning av solens blomblad skuttade där på lätta ben.

Hjärtat blommar, slår ned i nygrävd jord där rötter kan vila,
Andetag hörs rusa då stormvind barskt barken bryta och fila,
Näktergal kastar sig ut över taket med vingar brett isär,
Blott blåsten bryter bävan, bevisar mig skrämmande kär.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marcus Gabriel Fors med Poeter.se id #42754 innehar upphovsrätten